

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Møden:

I Linie 2 efter „ratificeret,“ indstyttes Ordene: „og saa længe den forbliver i Kraft,“.

Lovforslagets Indhold, det dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling under et.

Møden: Jeg finder ikke Anledning til om det af mig stillede Ændringsforslag at udtale mig yderligere, men henholder mig til mine Bemærkninger ved Sagens 1ste Behandling. Den højtærede Finansminister har jo ikke noget at indvende imod Forslaget, og jeg haaber ogsaa, at det høje Ting vil finde, at der kan være Grund til at vedtage det.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslaget af Møden:

I Linie 2 efter „ratificeret,“ indstyttes Ordene: „og saa længe den forbliver i Kraft,“ vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Indhold, saaledes ændret:

Fra den Tid, da den mellem Danmark og Spanien under 4de Juli 1893 afsluttede Handelstraktat er bleven ratificeret, og saa længe den forbliver i Kraft, nedsættes Indsørselsolden for Kortpropper til 3,6 Ore pr. Bund.

samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Straf for Brugen af urigtige Værbetegnelse.

Formanden: Paa sædvanlig Maade har man meddelt mig, at man er enig om følgende 9 Medlemmer til dette Udvalg: E. Dannefsjold-Samsøe, J. Danne-

fsjold-Samsøe, Fussing, H. C. Hansen, B. Jensen, Knudsen, Lunn, Martensen og W. Petersen. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg dem som valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bonusudbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Skolelærerefter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1971).

Sagen fattes under Forhandling.

Rump: Det foreliggende Lovforslag er fremkommet som en Konsekvens af Bestemmelsen i Loven af 1ste April 1891 om Bonus til de Almueskolelærere, hvis Liv er forsikret i Skolefondene ifølge Forskriften i Lov af 8de Marts 1856, § 21. Det kunde derfor ogsaa synes at være en ganske naturlig Konsekvens af det, som blev vedtaget her i Tinget for 2 Aar siden, at det foreliggende Lovforslag gif videre uden nogen Diskussion. Der er imidlertid en særlig Omstændighed, som jeg tror berettiger til at optage Diskussionen paa ny, nemlig den Hastighed, hvormed hint Lovforslag blev fremmet for to Aar siden, en Hastighed, hvorved de Medlemmer af dette Ting, som ere særlig kendte med de paagældende Forhold, navnlig med Skolefondene og deres Status, ikke fik Lejlighed til at faa Lovforslaget prøvet, ikke saa meget, som man den Gang udelukkende tænkte for at faa drøftet Spørgsmaalet om disse Skolelærere overhovedet skulde have en Gratifikation, som for muligvis at finde en Udvej, der forhindrede, at man traadte Skolefondene saa nær, som det er ved hin Lov, noget som nok vilde være lykkedes, hvis man havde haft Tid til at behandle Sagen. Jeg tillod mig den Gang under 1ste Behandling at heilede Opmærksomheden paa, at det maaftes lod sig gøre, men det lykkedes ikke at faa den hertil fornødne Tid, idet vi kun havde saa faa Dage til at behandle Lovforslaget. Dette er et af de mange Eksempler paa, hvorledes vi ere stillede her i Landstinget, hvor vi for at faa Love igennem vedtage dem hurtigt, uden at de blive prøvede saa altsidig, som det vilde være hensigtsmæssigt.